

Lời Nói Dối Của Ông Chủ Tiệm Mì..

daikynguyenvn

Một ngày, tôi đến dùng bữa trưa ở tiệm mì quen thuộc. Phía bên bàn đối diện có hai mẹ con khiến tôi chú ý.

Cậu con trai mới khoảng 8 tuổi, dáng vẻ béo lùn và chắc nịch; còn người mẹ là một phụ nữ có làn da rất đẹp, nhưng thân thể lại có vẻ gầy gò và ốm yếu.

Hai mẹ con gọi một bát mì sợi.

"Mẹ ơi, mẹ ăn chưa?" Cậu bé hỏi.

"Mẹ ăn rồi, con tranh thủ lúc mì còn nóng hãy ăn đi!" Người mẹ mỉm cười xoa đầu con trai mình.

Chỉ một thoáng, cậu con trai đã ăn hết cả tô mì. Người mẹ nhìn chăm chú vào bát mì của con, khẽ mím môi rồi nói: "Mẹ hơi khát nước con à."

Cậu bé trả lời mẹ: "Mẹ, vậy mẹ uống tạm nước canh mì nhé!" Người mẹ đem bát mì còn lại của con húp sạch nước, trông bà giống như vừa mới thưởng thức cả một bữa ăn thịnh soạn. Chỉ cần nhìn qua cũng có thể đoán rằng, người mẹ chưa được ăn gì từ sáng.

Khi người mẹ gọi thanh toán tiền, ông chủ tiệm vội chạy ra và nói: "Cô ơi, cô chờ một lát nhé."

Sau đó, chủ quán bưng ra một bát mì còn nóng hổi, vui vẻ nói rằng: "*Hôm nay là ngày rút thăm trúng thưởng, hai mẹ con chị đã trở thành khách hàng may mắn, được miễn phí thêm một bát mì!*"

Người mẹ cảm kích không ngừng nói "Cảm ơn!" và đón nhận bát mì từ tay chủ quán.

Tôi vốn là khách quen của tiệm mì này. Cả quán hàng chỉ có 5 chiếc bàn lớn, hơn nữa, từ trước tới nay tôi chưa từng nghe có trúng thưởng bao giờ.

Khoảng một tuần sau đó, tôi lại đến ăn tại tiệm mì này.

Một lát sau, tôi nghe thấy giọng một đứa trẻ hỏi: "*Ông ơi, hôm nay ông có làm rút thăm may mắn không ạ?*"

Tôi ngược lên nhìn, đây chẳng phải là đứa trẻ hôm trước sao? Ông chủ suy nghĩ một lát rồi trả lời: "Làm, hôm nay có làm!"

"Cảm ơn ông, như vậy thật tốt quá! Mẹ cháu muốn uống một ngụm nước súp, nhưng cháu lại không có tiền ăn mì, vậy cháu có được rút thưởng không ạ?" Ông chủ đáp: "Cứ yên chí, cháu lại đây và ngồi xuống đi nào."

Sau đó, ông chủ đến bên cạnh tôi và nói nhỏ: "Phiền anh đi theo tôi một chút."

"Anh là khách quen của chúng tôi, có lẽ anh cũng hiểu... Anh có thể giúp tôi giả bộ làm một người trúng thưởng, sau đó đem phần thưởng tặng cho cậu nhỏ ấy được không? Tôi không muốn cậu bé biết việc tôi nói dối này!" Tôi đã rất cảm động trước tấm lòng hảo tâm của ông chủ tiệm mà nhận lời đồng ý.

Tôi quay trở lại và ngồi ở bàn ăn của mình. Ông chủ tiệm đi tới rồi nói to: "Hôm nay bàn số 4 đã may mắn trúng thưởng!"

Ánh mắt cậu bé thể hiện nỗi thất vọng, cậu đứng dậy và định rời đi.

Tôi gọi cậu nhỏ lại và nói: "Cậu bé, ta vừa ăn xong một tô mì, bát mì trúng thưởng này ta tặng cho cháu đấy! Bụng của ta chứa không nổi 2 bát mì đâu!"

Gương mặt cậu bé bừng sáng. Cậu vô cùng vui vẻ, không ngớt nói cảm ơn.

"Mẹ của cháu hôm nay không tới đây cùng cháu sao?" Ông chủ tiệm hỏi.

"Dạ thưa, mẹ cháu mắc bệnh, không thể ra khỏi giường được nữa." Cậu bé không giấu nỗi nỗi ưu thương.

"Vậy trong nhà cháu không còn ai khác sao?" Ông chủ tiệm lại hỏi. "Dạ, ông bà cháu đều đã qua đời, còn cha cháu thì vẫn chưa về..."

"Mẹ cháu có đi làm không?"

"Dạ không, mẹ cháu lâm bệnh, rất dễ ngất xỉu... Cháu lớn rồi, cháu sẽ cố kiếm tiền và nuôi mẹ!"

Thật khó không thể tưởng tượng được rằng một đứa trẻ 7, 8 tuổi lại có thể kiếm tiền!

"Vậy cháu làm gì để kiếm tiền nuôi mẹ?"

"Dạ thưa, lúc trời tối, cháu bày hàng bán ở vỉa hè ạ!"

Tôi đột nhiên thấy xót xa. Đó vẫn còn là một đứa trẻ nhỏ, vậy mà đã sớm phải gánh vác công việc kiếm kế sinh nhai. Trong khi bằng tuổi ấy, những đứa trẻ khác vẫn còn đang tuổi ăn, tuổi chơi, và làm nũng cha mẹ.

Ông chủ tiệm nói: "Vậy thì, từ giờ cháu hãy qua đây giúp ta lau bàn, quét nhà, như vậy cả cháu và mẹ có thể cùng ăn cơm miễn phí ở đây!"

Nghe xong, cậu nhỏ vô cùng hạnh phúc và nở một nụ cười rạng rỡ.

Một ngày khác, tôi có ý đi vòng qua khu bán hàng. Ở một góc vỉa hè, tôi nhìn thấy cậu bé hôm trước, khuôn mặt đỏ bừng, trán nhễ nhại mồ hôi đang ra sức giúp mẹ bán kẹp tóc.

Từ lúc đó, tôi đã trở thành khách quen của cậu...

Nhiều khi, chỉ một hành động nhỏ cũng có thể giúp những người khó khăn có thêm nghị lực để vượt lên. Tôi viết câu chuyện này với mong muốn nhắc nhở mọi người rằng trên đời này vẫn còn có rất nhiều người tốt.